

Latvijas Republikas tiesībsargs

Baznīcas iela 25, Rīga, LV-1010, tālr.: 67686768, fakss: 67244074, e-pasts: tiesibsargs@tiesibsargs.lv, www.tiesibsargs.lv

Rīgā

2019. gada 14. februārī Nr. 1-6/3
Uz 18.01.2019. Nr. 1-04/39 - pav

**Latvijas Republikas Satversmes tiesas
tiesnesei Inetai Ziemelei**
tiesa@satv.tiesa.gov.lv

Par viedokli lietā Nr. 2018-19-03

Tiesībsarga birojā ir saņemts Latvijas Republikas Satversmes tiesas tiesnese Inetas Ziemeles 2019. gada 18. janvāra lēmums, ar kuru tiesībsargs atzīts par pieaicināto personu lietā Nr.2018-19-03 “Par Ventspils pilsētas domes 2012. gada 2. marta saistošo noteikumu Nr. 9 “Ventspils brīvostas noteikumi” 100. un 139. punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 64. pantam un 105. panta pirmajam un trešajam teikumam”, kas ierosināta pēc akciju sabiedrības “Ventbunkers” (turpmāk arī – pieteicējas) konstitucionālas sūdzības.

Tiesībsargs ir uzaicināts rakstveidā izteikt viedokli par apstrīdēto normu atbilstību Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk arī – Satversme) 64. pantam un 105. panta pirmajam un trešajam teikumam, kā arī par citiem jautājumiem, kuriem varētu būt nozīme lietā.

Izvērtējot pieteikumu un Saeimas atbildes rakstu, tiesībsargs sniedz šādu viedokli un apsvērumus.

1. Apstrīdētās tiesību normas ir:
  - 1.1. Ventspils pilsētas domes 2012. gada 2. marta saistošo noteikumu Nr. 9 “Ventspils brīvostas noteikumi” 100.punkts:

“Veicot kravas operācijas, ievēro šādas vides aizsardzības prasības:

100.1. Iekraujot kuģī naftas produktus vai ķīmiskās vielas, kuru tvaika spiediens (mērot pēc Reida metodes) ir 27,6 kilopaskāli (pie 37,8 C) vai vairāk, vai arī mazutu, jēlnaftu vai benzolu, izmanto kravas izgarojumu emisijas kontroles sistēmas (saskaņā ar Starptautiskās Jūrniecības organizācijas Kuģošanas drošības komitejas cirkulāra Nr.585 "Izgarojumu emisiju kontroles sistēmu standarti punktā 1.2.13 noteikto definīciju), kas atbilst labāko pieejamo tehnisko paņēmieni risinājumam. Ja kuģim nav nepieciešamā aprīkojuma, lai pieslēgtos minētajām sistēmām, tad ievēro šo noteikumu 100.5.apakšpunkta prasības.

100.2. Gaistošo organisko savienojumu (turpmāk tekstā GOS) emisijas no kravas izgarojumu emisijas kontroles sistēmas nepārsniedz 10 g/Nm³ un termināļa operators veic atbilstošu monitoringu nodrošinot tiešsaistes datu pārraidi arī uz Brīvostas kapteiņa dienestu.

100.3. Termināļa operators, kas pārkrauj šo noteikumu 100.1.apakšpunktā noteiktās vielas, izveido smaku monitoringa sistēmu, nodrošinot tiešsaistes datu pārraidi arī uz Brīvostas kapteiņa dienestu. Ostas uzraugs izvērtē no GOS emisiju un smaku monitoringa sistēmas saņemtos datus, un ja pārsniegti 100.2.punktā noteiktais GOS limits vai smaku koncentrācija 5

ouE/m^3 uz termināla teritorijas robežas, pieprasa termināļa operatoram veikt nepieciešamos pasākumus, tai skaitā samazināt kraušanas intensitāti. Pirms katra tankkuģa kraušanas darbu sākšanas, termināļa operators elektroniski nosūta ostas uzraugam šādu informāciju – kuģa nosaukums, piestātnes Nr., ķīmiskās vielas vai maisījuma drošības datu lapas kopija un kraušanas apjoms.

100.4. Termināļa operatoram, kas veic mazuta noliešanu no vagoncisternām uz dzelzceļa estakādēm, jānodrošina, lai darbības radītā smaka nepārsniegtu smaku koncentrāciju $5 ouE/m^3$ uz termināla teritorijas robežas.

100.5. Ja, veicot kravas operācijas, GOS emisija pārsniedz šo noteikumu 100.2.apakšpunktā noteikto vai smaku koncentrācija uz termināla teritorijas robežas pārsniedz $5 ouE/m^3$, tad termināļa operators nekavējoties veic nepieciešamos pasākumus, tai skaitā samazina kraušanas intensitāti, lai šīs normas tiek ievērotas.”

1.2. Ventspils pilsētas domes 2012. gada 2. marta saistošo noteikumu Nr. 9 “Ventspils brīvostas noteikumi” 139.punkts:

“Termināļa operators nodrošina šo noteikumu 100.1., 100.2., 100.3. un 100.4.apakšpunktā minēto prasību izpildi ne vēlāk kā līdz 2018. gada 31. maijam.”

1.3. No minēto tiesību normu būtības izriet, ka tās ir īpašuma tiesības ierobežojošas. Apstrīdētās tiesību normas paredz komersantam pienākumu:

- 1) noteiktā termiņā uzstādīt monitoringa sistēmas iekārtas smaku kontrolei, tātad veikt papildu ieguldījumus;
- 2) uzraudzīt vides piesārņojuma normas un ziņot par tām ostas atbildīgajam dienestam, tātad veikt organizatoriskus pasākumus, kas attiecīgi ir finansiālas ietekmes jautājums;
- 3) pēc ostas atbildīgā dienesta pieprasījuma atturēties no kravu pārkraušanas vai samazināt kravu pārkraušanas apjomus, ja smaku piesārņojums pārsniedz normas, tātad apstrīdētās normas uzliek pienākumu atturēties no peļņu nesošas rīcības.

Lai arī apstrīdēto tiesību normu īpašuma tiesību ierobežojuma mērķis - kontrolēt vides piesārņojumu, lai nenodarītu kaitējumu videi un cilvēka veselībai¹, pirmšķietami ir leģitīms, taču strīdus jautājums lietā ir par to, vai apstrīdētās tiesību normas ir izdotas atbilstoši likumdevēja pilnvarojumam. Ja tās ir izdotas *ultra vires*, tad var atzīt, ka tās ir prettiesiskas un attiecīgi neatbilstošas Satversmes 105. panta pirmajam un trešajam teikumam.

2. Lai noskaidrotu, vai apstrīdētās normas ir izdotas atbilstoši likumdevēja deleģējumam, jānoskaidro, pamatojoties uz kādu likuma normu, tās ir izdotas, un vai attiecīgā atsauce uz likumu ir pamatota.

2.1. Ventspils pilsētas domes 2012. gada 2. marta saistošie noteikumi Nr. 9 “Ventspils brīvostas noteikumi”, t.sk. šo noteikumu 100. un 139. punkti, ir pieņemti ar 2016. gada 21.oktobra grozījumiem šajos saistošajos noteikumos, kas stājās spēkā 2016. gada 28. oktobrī.

Apstrīdētās tiesību normas ir izdotas, pamatojoties uz 1994. gada 22. jūnija Likuma par ostām 6. pantu², kas nosaka:

¹ Sk. detalizētās par apstrīdēto tiesību normu pieņemšanas nepieciešamību Ventspils pilsētas domes 2016. gada 21.oktobra saistošo noteikumu Nr.8”Par grozījumiem Ventspils pilsētas domes 2012.gada 2.marta saistošajos noteikumos Nr.9 "Ventspils brīvostas noteikumi"” anotāciju, <https://likumi.lv/ta/id/285801-par-grozijumiem-ventspils-pilsetas-domes-2012-gada-2-marta-saistosajos-noteikumos-nr-9-ventspils-brivostas-noteikumi>;

² Sk. Ventspils pilsētas domes 2012. gada 2. marta saistošie noteikumi Nr. 9 "Ventspils brīvostas noteikumi". <https://likumi.lv/ta/id/246598-ventspils-brivostas-noteikumi>

“(1) *Ostas noteikumu projektu izstrādā ostas pārvalde, un pēc saskaņošanas ar Satiksmes ministriju attiecīgā pašvaldības dome izdod tos saistošo noteikumu veidā. Ostas noteikumos jānorāda:*

- 1) *apstiprinātās ostas zemes un akvatorijas robežas;*
  - 2) *kuģu pieņemšanas tehniskās iespējas sadalījumā pa ostas rajoniem (piestātnēm);*
  - 3) *noteikumi par kuģu satiksmi akvatorijā — kārtība, kādā sniedzama informācija par kuģu ienākšanu ostā un izešanu no ostas, noformējami dokumenti, izmantojama sakaru sistēma, noteikumi attiecībā uz loču pakalpojumiem, kustības ātrumu, manevrēšanas rajoniem;*
  - 4) *kuģu stāvēšanas noteikumi — stāvvietu koordinātas reidā, pietauvošanās un attauvošanās kārtība, kuģu apsardze ostā, stāvēšanas laikā veicamo remontdarbu kārtība, kravas operāciju noteikumi;*
  - 5) ***vides aizsardzības noteikumi ostā;***
  - 6) *ostas padziļināšanai izvirzāmās prasības;*
  - 7) *ostas drošības uzraudzības pamatprincipi;*
  - 8) *muītas, robežapsardzības, sanitārais, ugunsdrošības režīms ostā;*
  - 9) *atbildība par ostas noteikumu pārkāpšanu;*
  - 10) *ostā ņemamās maksas;*
  - 11) *citas ostas darbību reglamentējošās normas.*
- (2) *Ostas noteikumi ir obligāti visām juridiskajām un fiziskajām personām, kuras darbojas vai uzturas ostā, un to izpildi pārrauga ostas pārvalde.”*

No minētās normas konstatējams, ka pašvaldībai dotais deleģējums noregulēt vides aizsardzības jautājumus ostās ir vispārīgs un abstrakts, kas cita starpā hipotētiski varētu aptvert smaku ierobežojošo pasākumu noregulēšanu ostas teritorijās.

2.2. Uz šo likuma normu kā pamatojumu apstrīdēto tiesību normu tiesiskumam atsauca Ventspils pilsētas dome. Savukārt pieteicējs uzskata, ka pašvaldībām deleģējums ar saistošajiem noteikumiem regulēt vienu no vides aizsardzības jomām - smaku ierobežošanu, t.sk. ostu teritorijās, no likumdevēja puses nav bijis dots līdz 2018. gada 1. februāra grozījumiem likumā “Par piesārņojumu”, jo līdz tam likumdevējs šo jautājumu bija deleģējis regulēt tikai Ministru kabinetam.

2.3. Satversmes tiesa savā praksē ir atzinusi, ka tiesību normai, ar kuru likumdevējs pilnvaro Ministru kabinetu noregulēt Satversmē noteikto personas pamattiesību īstenošanas kārtību vai ierobežojumus šo tiesību īstenošanai, ir jābūt skaidrai un precīzai. Nav pieļaujama personas pamattiesību ierobežošana, atsaucoties uz neskaidru vai pārprotamu likumdevēja pilnvarojumu. Ja likumdevēja pilnvarojuma apmērs rada šaubas, Ministru kabinetam šis pilnvarojums jāīsteno, iespēju robežās izvairoties no personas pamattiesību ierobežošanas, ja uz ierobežojumu nepieciešamību nav tieši norādīts pilnvarojumā³. Minētās atziņas ir attiecināmas arī uz pašvaldību saistošajiem noteikumiem⁴.

Tāpat Satversmes tiesas praksē ir atzīts, ka ar likumdevēja pilnvarojumu izpildvarai jāsaprot ne tikai viena konkrēta, lakoniska tiesību norma, bet paša likuma būtība un mērķi⁵. Turklāt ar pilnvarojuma mērķi saprot to, ko likumdevējs centies panākt, piešķirot tiesības noregulēt attiecīgo jautājumu⁶. Pilnvarojuma saturam ir jābūt tik skaidram, lai atklātu pilnvarojuma būtību⁷.

³ Sk., piemēram, Satversmes tiesas 2005. gada 21. novembra sprieduma lietā Nr.2005-03-0306 10.punktu.

⁴ Sk., piemēram, Satversmes tiesas 2014. gada 12. decembra sprieduma lietā Nr. 2013-21-03 11.2., 12.6. un 13. punktu un Satversmes tiesas 2016. gada 12. februāra sprieduma lietā Nr. 2015-13-03 14.3., 15.3., 16. un 17. punktu.

⁵ Sk. Satversmes tiesas 2011. gada 11. janvāra lēmumu lietā Nr. 2010-40-03.

⁶ Sk. Satversmes tiesas 2007. gada 9. oktobra sprieduma lietā Nr. 2007-04-03 19.punktu.

⁷ Sk., piemēram, Satversmes tiesas 2005. gada 21. novembra sprieduma lietā Nr. 2005-03-0306 10. punktu un 2007. gada 9. oktobra sprieduma lietā Nr. 2007-04-03 20. punktu.

2.4. Tiesībsargs konstatē, ka brīdī, kad stājās spēkā apstrīdētās tiesību normas, t.i., 2016. gada 28. oktobrī, bija spēka likums "Par piesārņojumu". Šī likuma 11. panta pirmajā daļā un otrās daļas 8.punktā likumdevējs ir paredzējis Ministru kabinetam tiesības reglamentēt kārtību, kādā ierobežojama piesārņojošas darbības izraisīto smaku izplatīšanās, un šo smaku noteikšanas metodes, lai nodrošinātu, ka operators un gaisa kuģa operators, veicot piesārņojošu darbību, ievērotu:

- 1) aizliegumu attiecībā uz noteiktu piesārņojošu vielu emisiju⁸ vidē;
- 2) noteiktu piesārņojuma veidu emisijas robežvērtības un limitus, kā arī ar labākajiem pieejamiem tehniskajiem paņēmieniem saistītos emisiju līmeņus;
- 3) emisijas samazināšanas, novēršanas vai kontroles kārtību noteiktās saimnieciskās darbības jomās vai attiecībā uz noteikta veida iekārtām vai vielām;
- 4) ar noteiktu emisiju saistītu iekārtu vai iekārtu grupu atbilstības novērtēšanas kārtību.

No minētās normas izriet, ka:

- 1) brīdī, kad tika izdotas apstrīdētās tiesību normas, likumdevējs deleģējumu vispārīgi regulēt vienu no vides aizsardzības jomām - smaku ierobežošanu, bija paredzējis tikai Ministru kabinetam;
- 2) likuma "Par piesārņojumu" 11. pantā paredzētais likumdevēja deleģējums ir skaidrāks un nepārprotamāks, salīdzinot ar Likuma par ostām 6. pantā paredzēto deleģējumu, līdz ar to atzīstams, ka likums "Par piesārņojumu" ir speciālais regulējums smaku ierobežošanas jomā attiecībā pret Likumu par ostām.

Atbilstoši deleģējumam Ministru kabinets 2014.gada 25.novembrī, t.i., pirms apstrīdēto tiesību normu pieņemšanas, ir pieņēmis noteikumus Nr.724 "Noteikumi par piesārņojošas darbības izraisīto smaku noteikšanas metodēm, kā arī kārtību, kādā ierobežo šo smaku izplatīšanos". Tas, ka šie noteikumi cita starpā attiecās uz ostu darbību liecina minēto noteikumu 23.6.apakšpunkts, kas paredz, ka - ja sūdzība par traucējošu smaku ir pamatota, operators sniedz Valsts vides dienestam cita starpā informāciju par iekārtā veiktām darbībām brīdī, kad konstatēta traucējoša smaka (piemēram, ostas termināļos – informācija par produktiem, kas pārkrauti sūdzības saņemšanas laikā).

2.5. Satversmes tiesa ir atzinusi, ka tiesību normas pieņemšanas kārtības ievērošana ir tiesību normas spēkā esamības priekšnoteikums, tāpēc visupirms jāizvērtē, vai šī kārtība ir ievērota⁹.

Ventspils pilsētas domei, vērtējot saistošo noteikumu izdošanas iespējamību, bija pienākums ievērot likumdevēja likumā "Par piesārņojumu" 11. pantā paredzēto deleģējumu. Protī, Ventspils pilsētas domei bija jāņem vērā, ka Likuma par ostām 6.panta pirmās daļas 5.punktā paredzētais deleģējums pašvaldībai deva tiesības izdot saistošos noteikumus par vides aizsardzības jautājumiem ostā tiktāl, ciktāl tas nav ierobežots ar likumā "Par piesārņojumu" 11.panta pirmās daļas un otrās daļas 8.punkta noteikumiem. Tā kā ir konstatējams, ka apstrīdētās tiesību normas ir izdotas par jautājumiem, kurus likumdevējs skaidri deleģēja regulēt tikai Ministru kabinetam, un Ventspils pilsētas dome, izdodot apstrīdētās tiesību normas, to nav ņēmusi vērā, atzīstams, ka apstrīdētās tiesību normas ir izdotas *ultra vires*, tātad pārkāpjot Satversmes 64.pantu. Attiecīgi – tā kā apstrīdētās tiesību normas ir izdotas *ultra vires*, ir pamats atzīt, ka pieteicēja Satversmes 105.panta pirmajā un trešajā teikumā paredzētās īpašuma tiesības ir pārkāptas, jo tās ir ierobežotas ar nepienācīgā kārtā pieņemtu normatīvo aktu. Attiecīgi apstrīdētās tiesību normas neatbilst Satversmes 105.panta pirmajam un trešajam teikumam.

⁸ Emisija ir tieša vai netieša vielu, vibrācijas, siltuma, nejonizējoša starojuma vai trokšņa izplūde no stacionāra vai difūza avota gaisā, ūdenī vai zemē. Sk. likums "Par piesārņojumu" 1. panta 3. punktu.

⁹ Sk. Satversmes tiesas 2005. gada 21. novembra sprieduma lietā Nr. 2005 – 03 - 0306 10. punktu.

3. Vienlaikus ir konstatējams, ka 2018. gada 1. februārī tika pieņemts likums "Grozījumi likumā "Par piesārņojumu"", ar kuru cita starpā tika papildināti likuma "Par piesārņojumu" 4. nodaļas noteikumi par piesārņojošu darbību veikšanas nosacījumiem, t.i., likuma "Par piesārņojumu" 24.²pants tika papildināts ar trešo, ceturto un piekto daļu, paredzot īpašas prasības (nosacījumiem) attiecībā uz piesārņojošām darbībām, kas rada traucējošas smakas. Minētās normas noteic:

"(3) Lai ierobežotu gaistošo organisko savienojumu emisiju, tai skaitā piesārņojošās darbības izraisīto smaku izplatīšanos, kas rodas, veicot naftas produktu un bīstamu ķīmisko vielu un maisījumu kravu iekraušanu tankkuģos, pašvaldības izdod saistošos noteikumus, kuros piesārņojošās darbības operatoriem, kas ostu teritorijās pārkrauj naftas produktus un bīstamas ķīmiskās vielas un maisījumus, kuru tvaika spiediens, mērot pēc Reida metodes, ir 27,6 kilopaskāli (kPa) vai vairāk, vai arī mazutu, jēlnaftu vai benzolu, ja šādu produktu, vielu un maisījumu kopējais piesārņojošās darbības atļaujā noteiktais apgrozījums operatora īpašumā vai lietošanā esošajā ostas teritorijā ir 200 000 tonnu gadā vai vairāk, tiek noteiktas prasības kravas izgarojumu emisijas kontroles sistēmu uzstādīšanai, darbībai un monitoringam.

(4) Pašvaldības saistošajos noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar šā panta trešo daļu, pašvaldības ir tiesīgas noteikt smakas mērķlieluma pārsnieguma laika ierobežojumu, kas ir zemāks par 168 stundām kalendāra gadā, un paredzēt, ka atbilstība smakas mērķlielumam ir nodrošināma uz operatora lietošanā vai īpašumā esošās teritorijas robežas, kā arī noteikt kārtību, kādā par mērījumu rezultātiem informē institūciju, kas kontrolē ostas teritorijas aizsardzību pret piesārņojumu.

(5) Kravas izgarojumu emisijas kontroles sistēmas piesārņojošās darbības operators, kas ostas teritorijā pārkrauj naftas produktus un bīstamas ķīmiskās vielas, kuru tvaika spiediens, mērot pēc Reida metodes, ir 27,6 kilopaskāli (kPa) vai vairāk, vai arī mazutu, jēlnaftu vai benzolu, un ja šādu produktu un vielu apgrozījums operatora īpašumā vai lietošanā esošajā ostas teritorijā ir lielāks par 200 000 tonnu gadā, uzstāda līdz 2021. gada 31. decembrim, ja pašvaldība nav izdevusi saistošos noteikumus saskaņā ar šā panta trešo daļu vai ir izdevusi saistošos noteikumus, bet tajos nav noteikusi citu, agrāku termiņu kravas izgarojumu emisijas kontroles sistēmas uzstādīšanai ostas teritorijā. Pēc kravas izgarojumu emisijas kontroles sistēmu uzstādīšanas piesārņojošās darbības operators nodrošina to darbību un monitoringu, kā arī veic smakas mērķlielumu mērījumus uz savā lietošanā vai īpašumā esošās teritorijas robežas."

No šiem grozījumiem izriet, ka

- likumdevējs, apzinoties sabiedrībā aktualizēto ostu smaku problemātiku, noteica vēl detalizētāku regulējumu kaitīgu smaku piesārņojumam ostās;
- likumdevējs tikai ar šo grozījumu spēkā stāšanos, t.i., no 2018.gada 6.marta, paredzēja pašvaldībām deleģējumu paralēli Ministru kabinetam izdot īpašus smaku piesārņojuma regulējošos noteikumus ostās.

Lietā nepastāv strīds, ka Ventspils pilsētas dome nav izdevusi saistošos noteikumus, t.sk. apstrīdētās tiesību normas, pamatojoties uz likuma "Par piesārņojumu" 24.² panta trešo daļu. Tas, ka līdz 2018. gada 1. februāra likuma "Grozījumi likumā "Par piesārņojumu"" pieņemšanai likumdevējs un Ministru kabinets, iespējams, nebija noregulējis ostu radītu smaku izplatīšanas un kontroles jautājumus pietiekami efektīvi, pašvaldībai nedod tiesības patvaļīgi noteikt attiecīgu regulējumu vai arī uzskatīt to par tiesiski attaisnojamu rīcību, tā kā tas līdzinās likumdevēja vēlāk noteiktajam regulējumam un efektīvi sasniedz sociāli nozīmīgus mērķus.

4, Tiesībsargs nepiekrīt Ventspils pilsētas domes viedoklim, ka apstrīdētās tiesību normas tiek legalizētas ar likuma "Par piesārņojumu" 24.²panta piektajā daļā paredzēto noteikumu: „**Kravas izgarojumu emisijas kontroles sistēmas piesārņojošās darbības operators, kas ostas teritorijā pārkrauj naftas produktus un bīstamas ķīmiskās vielas, kuru tvaika spiediens,**

mērot pēc Reida metodes, ir 27,6 kilopaskāli (kPa) vai vairāk, vai arī mazutu, jēlnaftu vai benzolu, un ja šādu produktu un vielu apgrozījums operatora īpašumā vai lietošanā esošajā ostas teritorijā ir lielāks par 200 000 tonnu gadā, uzstāda līdz 2021. gada 31. decembrim, ja pašvaldība nav izdevusi saistošos noteikumus saskaņā ar šā panta trešo daļu vai ir izdevusi saistošos noteikumus, bet tajos nav noteikusi citu, agrāku termiņu kravas izgarojumu emisijas kontroles sistēmas uzstādīšanai ostas teritorijā.”

Pirmkārt, deleģējumu regulē likuma ”Par piesārņojumu” 24.²panta trešā daļa, nevis 24.²panta piektā daļa. Ne šā panta trešajā daļā, ne arī likuma ”Par piesārņojumu” pārejas noteikumos nav atrunāti noteikumi par saistošo noteikumu (kas pieņemti pirms 2018. gada 1. februāra likuma ”Grozījumi likumā ”Par piesārņojumu”” spēkā stāšanās) spēkā esamību pēc 2018. gada 1. februāra likuma ”Grozījumi likumā ”Par piesārņojumu”” spēkā stāšanās.

Otrkārt, lai arī gramatiski likuma ”Par piesārņojumu” 24.² panta piekto daļu var saprast divējādi, tomēr jāņem vērā, ka šī norma neregulē deleģējumu, bet saistošo noteikumu saturu. Tā kā likumdevējs likumā ”Par piesārņojumu” nav paredzējis īpašus noteikumus par saistošo noteikumu (kas pieņemti pirms 2018. gada 1. februāra likuma ”Grozījumi likumā ”Par piesārņojumu”” spēkā stāšanās) spēkā esamību pēc 2018. gada 1. februāra likuma ”Grozījumi likumā ”Par piesārņojumu”” spēkā stāšanās, tad likuma ”Par piesārņojumu” 24.² panta piektajā daļā paredzētie nosacījumi attiecībā uz saistošajiem noteikumiem ir tulkojami tikai likuma ”Par piesārņojumu” 24.²panta trešajā daļā paredzētā deleģējuma tvērumā.

Ar cieņu

tiesībsargs

J.Jansons

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu